

Άρειος Πάγος: 626/1972, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 21/73 σελ. 23, Ε.Ε.Δ. 31/72 σελ. 1448

Περίληψη: Διά του νόμου 4491/1966 ρυθμίζονται εξαντλητικώς αι υποχρεώσεις του νομικού προσώπου της Δ.Ε.Η. εν περιπτώσει εργατικού ατυχήματος επισυμβάντος εις εργαζόμενον παρ' αυτή. - Επομένως ως προς αυτήν δέον να θεωρηθή καταργηθείσα η διάταξις του νόμου 551, διά της οποίας επιβάλλεται εις τον εργοδότην υποχρέωσις αποζημιώσεως εν περιπτώσει εργατικού ατυχήματος.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο Αντιπρόεδρος κ. Α. ΚΑΝΕΛΛΑΚΟΣ

Εισηγητής ο Αρειοπαγίτης κ. ΣΠ. ΓΑΓΓΑΣ

Δικηγόροι οι κ.κ. Ηλ. Παρασκευάς, Γ. Μπλάτσιος

Κατά το άρθρον 1 § 1 ν. 4491/1966 η κοινωνική ασφάλισις του προσωπικού της αναιρεσιβλήτου Δ.Ε.Η. διενεργείται παρ' αυτής ταύτης, εν τω προσώπω ούτω της οποίας συγκεντρούται η ιδιότης του εργοδότη και του φορέως της Κοινωνικής Ασφαλίσεως. Εξ άλλου εν τω νόμω τούτω ορίζεται διά μεν του άρθρου 8 § 1 εδ. στ', ότι εν περιπτώσει ατυχήματος εκ βιαίου συμβάντος εν τη υπηρεσία ή εξ αφορμής αυτής, ήτοι εργατικού ατυχήματος, η Δ.Ε.Η. υποχρεούται ν' απονείμη σύνταξιν ασχέτως χρόνου ασφαλίσεως, άρα και αν δεν επραγματοποιήθησαν ασφαλιστικά εισφορά υπό του ησφαλισμένου, διά του άρθρου 8 § 5 εδ. β' και γ' ότι η Δ.Ε.Η. υποχρεούται εις παροχήν ηυξημένης συντάξεως εν περιπτώσει τοιούτου ατυχήματος, και δη αύτη μη δυναμένη να είναι κατωτέρα του 50% των συνταξίμων αποδοχών, προσαυξανομένης δε μέχρι 30% εν περιπτώσει πλήρους διαρκούς ανικανότητος, και διά του άρθρου 25 § 2 ότι παρέχεται υπό της Δ.Ε.Η. εφ' άπαξ βοήθημα ουσιωδώς υψηλότερον εν περιπτώσει εργατικού ατυχήματος. Τέλος διά την εκπλήρωσιν των υποχρεώσεων τούτων, ως και διά την παροχήν πλήρους υγειονομικής περιθάλψεως, αποστολής εις την αλλοδαπήν και εκτάκτου βοηθήματος διά μεν του άρθρου 7 § 1 θεσπίζονται ωρισμένοι εισφορά των ησφαλισμένων, ενώ κατά το άρθρον 7 § 2 η Δ.Ε.Η. αναλαμβάνει πέραν αυτών την πλήρη κάλυψιν των παροχών τούτων απεριορίστως. Κατ' ακολουθίαν, εφ' όσον διά των διατάξεων τούτων ρυθμίζονται εξαντλητικώς αι υποχρεώσεις του νομικού προσώπου της Δ.Ε.Η., εν περιπτώσει εργατικού ατυχήματος επισυμβάντος εις εργαζόμενον παρ' αυτή, χωρίς να γίνεται διάκρισις ότι αύται καλύπτουν μόνο τας απορρεούσας εκ της ιδιότητος αυτής ως φορέως της ασφαλίσεως, έπεται ότι δι' αυτών καλύπτονται και αι υποχρεώσεις αυτής εκ της ιδιότητός της ως εργοδότηδος, ως εκ τούτου δε, ως προς την Δ.Ε.Η., δέον να θεωρηθή καταργηθείσα η διάταξις του ν. 551, δι' ης ρυθμίζεται διαφόρως το αυτό θέμα, επιβαλλομένης εις τον εργοδότην υποχρεώσεως αποζημιώσεως εν περιπτώσει εργατικού ατυχήματος, συμφώνως προς την διάταξιν του άρθρου 38 ν. 4491/1966, ορίζουσαν ότι πάσα διάταξις νόμου ρυθμίζουσα άλλως τα διά του παρόντος ρυθμιζόμενα θέματα θεωρείται, καθ' όσον αφορά την εφαρμογήν του νόμου, ως μη υπάρχουσα. Ενισχύεται δε η τοιαύτη εκδοχή εκ του ότι ως προς τους εκ του προσωπικού της Δ.Ε.Η., τους υπαγομένους προηγουμένως εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α., απηλλάσσετο αύτη ως εργοδότης της υποχρεώσεως καταβολής της αποζημιώσεως εκ του ν. 551 δυνάμει του άρθρου 60 § 3 α.ν. 1846/1951, λόγω της

παρεχομένης παρά του Ι.Κ.Α. κοινωνικής ασφαλίσεως, εξ ου και δεν είναι εύλογος ερμηνεία του ν. 4491/1966, καθ' ην θα ανεγνωρίζετο το δικαίωμα τούτο εις τους υπαλλήλους εφεξής εις την ασφάλισιν της Δ.Ε.Η. και μάλιστα, εφ' όσον διά του νόμου τούτου παρέχεται ασφάλισις κατά του εργατικού ατυχήματος υπό ευμενεστέρους όρους, καλυπτομένη δε απεριορίστως παρά της Δ.Ε.Η., ως εργοδότης, εκ της ίδιας αυτής περιουσίας εν ανεπαρκεία των ασφαλιστικών πόρων, και δη των εκ των εισφορών των ησφαλισμένων τοιούτων, και ουχί μέχρι του ύψους ωρισμένης εργοδοτικής εισφοράς.

Ούτω αποφραμένη και η προσβαλλομένη και απορρίψασα την αγωγήν του αναιρεσειόντος παθόντος εξ εργατικού ατυχήματος εν τη υπηρεσία της αναιρεσιβλήτου Δ.Ε.Η. προς επιδίκασιν της εκ του ν. 551 αποζημιώσεως, δεν παρεβίασε τας ανωτέρω διαληφθείσας διατάξεις και είναι απορριπτέος ο περί του αντιθέτου μοναδικός της αιτήσεως αναιρέσεως λόγος(*).

(*) Επικυροί την 796/1971 απόφασιν του Εφετείου Θεσσαλονίκης.